

ΠΕΡΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΩΝ

Ένα τεράστιο «κύμα αλληλεγγύης» ξεβράστηκε στο νησί. Ξεκινώντας από τις καπιταλιστικές ΜΚΟ και λοιπούς καλοθελητές που μόνο σκοπό είχαν την αυτοπροβολή τους και το οικονομικό όφελος. Το ίδιο προσωπείο φόρεσε και η κοινωνία της Λέσβου τους πρώτους μήνες της “προσφυγικής κρίσης”. Δεκάδες χιλιάδες μετανάστες φτάσανε στις ακτές της Λέσβου σε περίοδο λίγων μόνο μηνών και η τοπική κοινωνία δέχτηκε τα χρήματά τους με ανοιχτές αγκάλες. Ολόκληρες περιουσίες στήθηκαν σε λιγότερο από ένα χρόνο.

Το γεγονός ότι ξενοφοβικά αντανάκλαστικά της κοινωνίας της Λέσβου εκδηλώνονται τώρα δεν είναι καθόλου τυχαίο. Όσο περισσότερο ήταν εγκλωβισμένοι οι μετανάστες στο νησί τόσο λιγότευαν και τα χρήματα που διέθεταν στην τοπική αγορά, κάτι που προφανώς οδηγεί ένα μεγάλο τμήμα της κοινωνίας να ρίξει το προσωπείο του ανεκτικού και του φιλόξενου Έλληνα και να δείξει το πραγματικό της πρόσωπο.

Λαδωμένα κορμιά, ασταμάτητο παίξιμο ρακέτας στην παραλία, ξαπλώστρες πάνω στο κύμα, ανέμελες βραδινές βόλτες σε γραφικά σοκάκια, cocktail σε μπαράκια με θέα την θάλασσα. Live your myth in Greece. Κατανάλωση, κατανάλωση, κατανάλωση. Υποτακτικές χειρονομίες και χαμόγελα απέναντι σε φραγκάτους τουρίστες. Έτσι κι αλλιώς πώς θα βγάλουμε τον χειμώνα εμείς που ζούμε από την βαριά βιομηχανία της χώρας που ακούει στο όνομα τουρισμός; Ερωτήματα και προσδοκίες που εμάς μας βρίσκουν παντελώς αδιάφορους.

Ο μύθος της Ελλάδας φέτος, λοιπόν, ειδικά στην Μυτιλήνη είχε και άλλη όψη. Εγκλωβισμένους πρόσφυγες σε κολαστήρια-κέντρα κράτησης αλλά και πολλούς ακόμα πρόσφυγες που κατάφεραν να είναι ορατοί στον κοινωνικό ιστό δημιουργώντας «προβλήματα» στην μπίζνα του τουρισμού. Γιατί η αισθητική που δημιουργούν οι κατατρεγμένοι του καπιταλιστικού συστήματος δρα αποτρεπτικά όσων αφορά την συντήρηση ενός κανονικοποιημένου, ελληνικού καλοκαιριού. Πώς να κατέβει το παραδοσιακό ελληνικό ουζάκι όταν έρχεσαι αντιμέτωπος με εικόνες εξαθλίωσης; Η αρχή έγινε, ο κύβος ερρίφθη και η εθνικιστική προπαγάνδα βρήκε γόνιμο έδαφος να αναπτυχθεί κατά την διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών.

Η υποτιθέμενη πλήξη του τουρισμού, δηλαδή η μείωση των εισοδημάτων ορισμένων νοικοκυραίων, ήταν το καλύτερο πάτημα για να αρχίσουν να αναπτύσσονται και να διαχέονται στην κοινωνία ξενοφοβικά αντανάκλαστικά. Η μεθοδική αυτή δουλειά που έγινε στην Μυτιλήνη το καλοκαίρι πήρε σάρκα και οστά με αποκορύφωμα την πορεία της Δευτέρας 19/09/2016 όπου και συμμετείχαν μέλη της Χρυσής Αυγής Λέσβου και όχι μόνο. Για μια ακόμα φορά μας έγινε φανερό πως η ψυχολογία των μαζών συνοψίζεται σε 3 βασικά χαρακτηριστικά, κερδοσκοπία, καιροσκοπία και φιλοτομαρισμός. Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από ένα κόσμο που με την πρώτη δυσκολία και με την κατάλληλη ρατσιστική δημαγωγία αποκτά φιλοακροδεξιές βλέψεις.

Δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα από ένα κόσμο που στα πρώτα χρόνια της Ε.Ο. 17N χειροκροτούσε τα χτυπήματα της, ύστερα παρασυρόταν από την εικονική οικονομική ανάπτυξη

μέσω διαφόρων ευρωπαϊκών επιδοτήσεων, και όχι μόνο, που έφερε το ΠΑ.ΣΟ.Κ και εν τέλει έφτασε στο σημείο να θαυμάζει την Χρυσή Αυγή για το αντισυστημικό προσωπείο που ήθελε να προβάλλει είτε απλά για ένα μεροκάματο. Εμείς από την μεριά μας ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε εθνικοί προδότες. Η πλάνη του ιδεολογήματος του έθνους οφείλει να καταστραφεί μαζί με τους θιασώτες αυτής της ρητορικής.

Αναφερόμενοι όπως και παραπάνω στο κοινωνικό ιστό δεν μπορούμε να παραλείψουμε το υπόλοιπο κομμάτι του κοινωνικού συνόλου το οποίο εσκεμμένα ή μη εθελοτυφλεί στην “κτηνωδία” που έλαβε και λαμβάνει χώρα στην πόλη της Μυτιλήνης αλλά και σε όλο το υπόλοιπο νησί της Λέσβου. Η ουδετερότητα όμως ήταν και θα είναι μία θέση στο διηνεκές του πολέμου απέναντι στο κράτος γιατί η δυναμική ενός κρατικού μηχανισμού χτίζεται πάνω στην διοχετευμένη απάθεια της πειθήνιας μάζας.

Όλα αυτά τα γεγονότα των τελευταίων ημερών, εξάλλου, δεν αποτελούν μια μη αναμενόμενη και εξωπραγματική κατάσταση, είναι μια πραγματικότητα, απόρροια μιας μεθοδικής διδασκαλίας που ξεκινά από την πρωταρχική προσπάθεια των θεσμικών δομών για την ένταξη του κάθε υποκειμένου μέσα στον κοινωνικό ιστό. Είναι η σύμβαση της κοινωνικής συνύπαρξης που γενάτε και καθοδηγείτε μεθοδικά από τα σύμβολα της κυριαρχίας.

Τα ίδια σύμβολα, που διαιρούν και διαχωρίζουν τις μάζες, αποτελούν και τον πρωταρχικό άξονα υποδούλωσης της εν λόγω κοινωνίας. Αλλά όπως προαναφέραμε δεν υπάρχουν αθώοι μέσα σε αυτόν τον κοινωνικό ιστό.

Τα σύμβολα, εθνικά και θρησκευτικά, διατηρούνται και αναπαράγονται από το ίδιο το κοινωνικό σύνολο, διαιωνίζοντας έτσι την διάχυτη εξουσία της υπάρχουσας κοινωνικής δυστοπίας. Τασσόμαστε απέναντι στην εθελοδουλία και την καταπίεση του εξουσιαστικού οικοδομήματος που επιβάλλεται μέσω της προκαθορισμένης κοινωνικής νόρμας. Ως εχθροί των συμβόλων της κυριαρχίας δεν μπορεί παρά να είμαστε και εχθροί των προσκυνητών τους.

Κλείνοντας, καλό θα ήταν όλοι οι επίδοξοι πατριώτες πριν εξωτερικεύσουν την υπέρμετρη αγάπη τους για την πατρίδα τους να σκεφτούν πως η τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας τους απαρτίζεται από νεοναζί. Οπότε τα όρια μεταξύ “πατριωτισμού” και ναζισμού γίνονται ακόμα πιο δυσδιάκριτα όμως οι συνέπειες ορισμένων επιλογών, όχι.

Ενεργό κομμάτι του Εξεγερτικού Συνδέσμου Θεωρίας και Πράξης